

Det kongelige danske geografiske Selskab.

Da der har vist sig flere Ufuldkommenheder ved *Lovene*, er der bleven vedtaget en Række Ændringer ved disse; de nye Love ville tilligemed en *Liste over Medlemmerne* blive trykte i det første Hefte af tredje Aargang af Tidsskriftet.

I et *Bestyrelsesmøde* den 3dje Oktober meddelte Viceadmiral *Steen Bille*, at han paa Grund af sin høje Alder og sit svækkede Helbred ikke længer saa sig i Stand til at være Medlem af Bestyrelsen og første Vicepræsident i Selskabet, og at han derfor nedlagde disse Hverv. Bestyrelsen kunde ikke andet end beklage denne Beslutning, da han med en sjælden Iver har varetaget Selskabets Interesser. I samme Møde valgte Bestyrelsen Lensgreve, Overkammerherre *Holstein-Holsteinborg*, der hidtil havde været anden, til at være første Vicepræsident, og dernæst Gehejmetatsraad *Tryp* til at være anden Vicepræsident i Selskabet. — Til Medlemmer af Raadet i Steden for Hofjægermester *Bech* til Valdbyygaard og Lensbaron *Zyplien Adeler*, der ere afgaaede ved Døden, samt Prof. *F. Schmidt*, der har nedlagt sit Hverv, har Selskabet

valgt: Korpslæge *Wroblewsky*, Kapt. *Emil Madsen* og Boghandler, Kand. theol. *Jacob Ersler*.

I et Møde den 9de Maj har Raadet til *Æresmedlemmer* af Selskabet udnævnt Prof. *H. Mohr* i Kristiania og Prof. *A. E. Nordenskiöld* i Stockholm, — samt til korresponderende Medlemmer *Fr. A. de Roepstorff*, Embedsmand ved Straffekolonien paa Andamanerne, og *A. de Richelieu*, Kaptajn i Kongen af Siam's Marine.

Som Understøttelse til Selskabets Tidsskrift har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bevilget en Sum af 500 Kr. Tallet paa de livsvarige Medlemmer er nu steget til 51, og heraf have følgende betalt:

80 Kr.: Hs. Højhed Prinds *Wilhelm* af Slesvig-Holsten-Spønderborg-Glücksborg.

50 Kr.: Generalkonsul *Nielsen* i Rio Janeiro og Grosserer *O. Dickson* i Göteborg.

I det første Møde for Vinteren 1878—79 holdt *Fr. A. de Roepstorff* et Foredrag om Nikobarerne, og dernæst gav Dr. med. *O. Storch* en Række Oplysninger om Skjorbug som Hindring for Polarrejser.

Om Sprogforhold i Kina,

af J. Henningsen.

Det gaar selvfølgelig med Geografien som med alt andet i Verden, ogsaa i den findes der noget, som er paa Moden. Man kan dog ikke undres over, at Forholdet er saaledes; thi naar man har faaet undersøgt et Land saa godt, at man ikke alene kjender det i Hovedtrækkene, men ogsaa i mange Smaating, forsvinder i de fleste Tilfælde Interessen for at gjøre Undersøgelser dér. Aabnes derimod Adgang til et helt ukjendt Land, ligger det nær, at en Mængde Mennesker faa Lyst til at drage derind og at finde noget, som man slet ikke har kjendt til før. At dette er saaledes, kan man bedst se af den Mængde rejsende, der sætte Livet i Vove for at undersøge Afrika.

Inellem de Lande, der hidtil have været lukkede for og saa godt som ukjendte for Evropæerne, hører *Kina*. Da der i dette Land findes en ældgammel og højst mærkelig Kultur, og da Kineserne ere et yderst interessant Folkefærd, ligger det i Sagen selv, at Evropæerne

nu til Dags, efter at Kina er blevet aabnet for dem, søge at udgranske det i alle Retninger. Som et Vidnesbyrd for, hvor meget man kan faa ud af Undersøgelser over Kina, har jeg ikke nødig at nævne andet end *Richt-hofens* store Værk, et Arbejde, der vidner ligesaa meget om Forfatterens Ihærdighed og grundige Undersøgelser, som om hans Evne til Fremstilling. I vore Dage kan man gjerne sige, at Kina og kinesiske Forhold ere komne paa Moden som et nyt Omraade for Undersøgelsen; derfor ville Læserne forhaabentlig ikke trættes, naar jeg engang imellem træder frem for dem og skildrer ét og andet herude. Denne Gang vil jeg omtale Sprogforholdene, der ere saa mærkværdige, at man ikke anden Steds i Verden finder Magen til dem, og som derfor fortjene at blive almindelig kjendte af mine Landsmænd.